

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 7/17
Люксембург, 25 януари 2017 г.

Решение по дело C-640/15
Tomas Vilkas

При установено наличие на непреодолима сила органите, на които е възложено изпълнението на европейска заповед за арест, определят трета дата за предаване, когато първите два опита за предаване са били неуспешни поради оказаната от издирваното лице съпротива

Националните юрисдикции следва да проверят дали органите не са могли да предвидят такава съпротива и дали последиците от нея за предаването не са могли да бъдат избегнати, въпреки цялата положена от тези органи дължима грижа

Литовска юрисдикция е издала две европейски заповеди за арест на г-н Tomas Vilkas. Ирландските органи правят опит да предадат г-н Vilkas на литовските органи, като използват търговски полет. Поради оказаната от него съпротива обаче г-н Vilkas не е допуснат до полета. Две седмици по-късно поради редица сходни събития се проваля и вторият опит за предаване, отново с търговски полет.

Тогава ирландският министър на правосъдието и равенството иска от High Court (Висш съд, Ирландия) разрешение да извърши трети опит за предаване на г-н Vilkas. Посочената юрисдикция обаче приема, че не е компетентна да разгледа това искане и разпорежда освобождаването на г-н Vilkas.

Министърът на правосъдието и равенството обжалва тази акт пред Court of Appeal (Апелативен съд, Ирландия). При тези условия Court of Appeal пита Съда дали правото на Съюза позволява на органите при възникване на обстоятелства извън контрола на държавите членки, т.е. при непреодолима сила, да насрочат повече от веднъж нова дата за предаване, и евентуално, при какви условия.

Преди всичко Съдът припомня, че съгласно правото на Съюза издирваното лице следва да бъде предадено не по-късно от 10 дни след окончателното решение за изпълнение на европейската заповед за арест. От това правило обаче са предвидени някои изключения. Така когато предаването на издирваното лице не може да се извърши в определения срок поради обстоятелства извън контрола на държавите членки, съдебните органи могат да насрочат нова дата за предаване. Като се основава по-конкретно на целите на законодателя на Съюза, Съдът стига до извода, че **правото на Съюза не ограничава изрично броя на новите дати за предаване и че позволява да се определи нова дата за предаване, когато последното не е могло да се извърши повече от 10 дни след окончателното решение за изпълнение на европейската заповед за арест.**

Накрая Съдът проверява дали изпълняващият съдебен орган (в случая, ирландските органи) и издаващият съдебен орган (в случая, литовските органи) трябва да насрочат трета дата за предаване, ако оказаната от издирваното лице повторна съпротива е възпрепятствала на два пъти предаването.

На първо място Съдът счита, че според намерението на законодателя на Съюза **понятието за непреодолима сила трябва се разбира в смисъл на извънредни и непредвидими обстоятелства, които са извън контрола на позоваващото се на нея лице**, и чиито последици не са могли да бъдат избегнати въпреки цялата положена дължима грижа.

На второ място Съдът подчертава, че понятието за непреодолима сила трябва да се тълкува стриктно. Всъщност непреодолима сила може да обоснове удължаването на срока за предаване на издирваното лице само доколкото предаването на лицето „не може“ да се извърши в предвидения срок; следователно фактът, че предаването е станало по-трудно, не би могъл да обоснове прилагането на това правило.

Съдът постановява, че в този контекст **оказаната от издирваното лице съпротива срещу предаването му може правомерно да се счита за обстоятелство, което е извън контрола на съответните органи и е извънредно**. От друга страна обаче това положение не може да се квалифицира като непредвидимо обстоятелство.

На още по-силно основание в случай, че издирваното лице вече е оказало съпротива срещу първия опит за предаване фактът, че то се съпротивлява и срещу втория опит, не може по принцип да се квалифицира като непредвидим.

Съдът отбелязва, че държавните органи разполагат със средства, които най-често им позволяват да преодолеят оказаната от издирваното лице съпротива. Възможно е също така да се предвиди използването на транспортни средства, чиято употреба няма да може ефикасно да бъде възпрепятствана от съпротивата на издирваното лице.

Съдът обаче **счита, че не може да се изключи напълно възможността** поради извънредни обстоятелства съответните органи да не могат да предвидят, че лицето ще **окаже съпротива срещу предаването** и че последиците от нея за това предаване не могат да бъдат избегнати, въпреки цялата положена от тези органи дължима грижа. **Съдът приема, че запитващата юрисдикция следва да провери дали в настоящото производство е установено наличието на такива обстоятелства.**

Освен това, доколкото е възможно Court of Appeal да не квалифицира оказаната от г-н Vilkas повторна съпротива като обстоятелство извън контрола на държавите членки, **Съдът уточнява, че правото на Съюза не може да се тълкува в смисъл, че след изтичането на предвидените срокове изпълняващият съдебен орган вече не може да насрочва нова дата за предаване заедно с издаващия съдебен орган или че изпълняващата държава членка вече не е длъжна да продължи процедурата по изпълнение.**

Тълкуване в смисъл, че след изтичането на предвидените срокове изпълняващият съдебен орган вече не трябва да извършва предаването на издирваното лице, нито за тази цел да насрочва нова дата за предаване заедно с издаващия съдебен орган, би могло да застраши целта за ускоряване и опростяване на съдебното сътрудничество. Следователно **само по себе си изтичането на предвидените срокове не води до отпадане на задължението на изпълняващата държава членка да продължи процедурата по изпълнение на европейската заповед за арест и да извърши предаването на издирваното лице, като за тази цел съответните органи трябва да насрочат нова дата за предаване.**

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 3708.